

Előfizetési díj:
 Egészévre 5 ft - kr
 Félévre 2 „ 50 „
 Negyedévre 1 „ 30 „
 Egyes szám ára 12 kr.
 Megjelen minden csütörtökön.

EGRI POSTA.

HETILAP.

Hirdetésekről
 fizetnek minden háromszórás-
 zott sorhely után 4, további közzé-
 teleknél 3 kr; azonfelül bélyegadó
 fejében minden hirdetésről 30 kr.

Előfizetéseket elfogad: EGERBEN a kiadó-szerkesztőség (Széchenyi utca 168. szám, az irgalmas néveléssel szemben), az érs. lyc. nyomda irodája, Jentsch G. könyvkereskedése (czukor utca), Fraenki B. Miskolcson, Poplan E. Gyöngyösön, — és minden cs. k. postahivatal.

II. évi folyam.

13. szám.

Mártius 26-án 1863

Előfizetési fölhívás!

Az első évnegyed végéhez közeledvén, tisztelettel értesítjük a t. közönséget, miszerint előfizetést elfogadunk

April—juniusi folyamra . . . 1 ft 30 kr.
 April—septemb. „ . . . 2 „ 50 „
 April—decemb. „ . . . 3 „ 75 „

Az „Egri Posta“ kiadó-hivatala.
 (lyceumi könyvnyomda.)

KÖZÜGYEK.

Vasúti nagygyűlés.

A vasúti, előre hirdett nagygyűlés, mely megénket s városunkat oly közelről érdekli, f. hó 23-kán, reggeli 10 órakor az érseki lyceum díszteremében megtartott.

Jelen voltak Borsod s a felső megyék, Eger, Gyöngyös képviselői stb. mintegy 200-an.

Az elnöki székét Almásy Pál ur, megyénk egykori legnépszerűbb alispánja közökivánatra foglalá el, a jegyzőségre pedig Kovács László ur kérésre fel. Ezt követte Hollán Ernő ur remek beszéde, mely a mai gyűlésnek súlyát, lelkét s iránytűjét képezvén, azt ezennel híven közöljük:

„A pest-miskolczi vasútnak életrevalósága, jövőendő forgalmának remélhető jövedelmessége, sőt mielőbbi kiépítésének elutasíthatatlan szüksége, s mindaz, mi ezzel kapcsolatban áll, illetékes magán s nyilván körökben, valamint a hazai sajtó útján annyira bőven kifejtve s részleteiben oly alaposan kimerítve vala, hogy erről még többet szólni a jelen pillanatban fölösleges volna; mert alig tehető fel, hogy legyen valaki, nem e teremben, nem a vidéken, de értelmes ember az egész hazában, ki előtt az érintett körülmények ismeretlenek volnának. Hisz a nagy részvét, mely a mai gyűlés számos látogatásában nyilatkozik, s a lelkesültség, melylyel a hazai közvélemény ezen fontos vonal ügyét fölkarolta, világosan azt mutatja, hogy az érdekelt országos és vidéki fontosságát felismerték, nagy hivatását átértették, s tudják, hogy kiépítését továbbra halasztani nem lehet. Ily előzmények mellett részéről azon erős meggyőződésben élek, hogy a mai gyűlés, hol annyi hazafias akarat, erő és tehetség egyesült, eredménytelenül elszéledni nem fog, hogy a pest-miskolczi vasútnak kiépítését még ma elhatározza, s hogy az rövid idő múlva meg is épül; elmondhatjuk azután, hogy Eger városa, melynek falairól a magyar közszellem egy hősiess században bámulatra ragadó példaként mutatott fel a világnak, az iparos szellem korszakában bölcsője volt a pest-miskolczi vasútnak; ilykép csak a vállalat közvetlen megindítására nézve volnának némely szerény észrevételeim, melyeket csekély tapasztalásom szerint szabadjon a következőkben előterjesztem:

A vállalat életbeléptetésére nézve ugyanis fölmerülnek legelőbb a következő kérdések: merre? miként? s minő eszközökkel épüljön meg a vasút? Az első kérdés a vonal irányára vonatkozik, mi mellett, minthogy a végpontok Pesten és Miskolcson változatlanul megállapítva vannak, csak a közbeeső vonalrészek jönnek tekintetbe. Nagyobb közlekedési vonalak kijelölésénél leghelyesebbnek tartják, irányukat műtani szempontokon kívül, a főhelyek fekvése szerint elhatározni a nélkül, hogy a közbeeső pontok különös tekintetbe vétetnének. Ezen elvnek követésében az átmeneti, valamint a helyi forgalomra nézve lényeges föltétellel tekintetk, hogy a vonalak kitzűzött céljaik vagyis végpontjaik felé a lehető legegyszerűbb, tehát legrövidebb irányban vezettessenek, minthogy a részletek és helyi érdekek szétágazó tekintetbevétele az alapterv rendszeres kivételét könnyen megzavarhatná. Tény azonban, hogy valamely vasutvonal tervezetét csak úgy ismerhetjük el helyesnek, és

célszerűnek, ha az a közgazdasági, kereskedelem-politikai s műtani szempontok egyetemes kombinációjának kifolyása, melyek egymástól lényegesen el nem térhetnek, s minél fogva hibás volna az olyan eljárás, mely az említett szempontok bármelyikéhez egyoldalulág ragaszkodnék, valamint hibás volna, például a jelen esetben, az is, ha hogy a pest-miskolczi vonal tervezetéből oly népes és nevezetes helyek, mint Hatvan, Gyöngyös és Eger teljesen kihagyatnának; az alakuló vállalatra nézve azért vezérelvül kívánám kijelenteni, hogy ezen vonal a meghatározott végpontok között úgy vezettessék, hogy általa Hatvan, Gyöngyös és Eger közvetlenül megérintve, vagy lehetőleg megközelítve legyenek, különben a kivitellel megbizandó szakemberre hagyatván, hogy a közbeeső vonalrészeket a műtani helyes oeconomia szabályai szerint irányozza.

A második kérdésre nézve, mely a vállalat mikénti életbeléptetésére vonatkozik, nem lehet az általán divatozó módon, tehát részvénytársulat alakításán kívül egyéb választásunk. Köztudomású, hogy a megállapított végpontok, Pest és Miskolc között létezik két, tetteleg főnálló vasuti concessio, melyek közül egyik, a tiszai vasutársaságé, egész pest-miskolczi vonalra vonatkozik; a másik a Szent István bányatársulaté, mely tervezett vonalunk egyik nevezetes tagját Pesttől Hatvanig magában foglalja. Nincs semmi bizonyos tudomásom a felől, vajjon a tiszai vasutársaság minő szándékkal van a pest-misk. vonalnak kiépítésére nézve, valamint azt sem tudom, mikorra remélhető bizton, a pest-hatvani vonalnak elkészítése. Szükségesnek tartom azért, hogy vonalunk kivétel előttünk ismeretlen körülményektől függővé ne tegyünk, miszerint annak jövőjét ismét a bizonytalanságra hagyjuk; nem kételkedhetem benne, hogy annak idején az illető társulatokkal minden érdeket kielégítő egyezkedésre fogunk lépni. Kell még is, hogy ügyünk addig a fejlődésnek egy bizonyos fokára eljutott légyen, mert nem képzelhetek magamnak reánk nézve kedvező egyezkedést ott, hol az egyik félnek van, mit alkuba bocsájtan, míg a másiknak semmije sincs. Ohajtánam azért, hogy a tiszt. közgyűlés az egész vonal kiterjedésére nézve önálló, független részvénytársulat alakulását határozza el „pest-miskolczi vasutársaság“ czime alatt.

A harmadik kérdést így tettük fel: minő eszközökkel épüljön meg a vasút? Lényeges és fontos kérdés, minthogy itt pénzről, még pedig, mint vasutaknál általán lenni szokott, milliókról van a szó. Mihelyt a t. gyűlés a pest-misk. vonal kiépítése tekintetéből részvénytársulat alakítását határozza el, legelőbb bankárról kell gondoskodni, ki a kibocsájtandó részvényeket elhelyezi, vagy más szavakkal a szükséges tőkét megszerzi. Tetemes összegek kívántatnak erre, miket nálunk, e pénztelen hazában, előteremteni nem lehet; szükséges azért a külföldi piacokhoz fordulni, hol azokat kétségtelenül fel is találjuk, mert tapasztalás szerint, életrevaló vállalatoknál soha sem hiányzanak a szükséges tőkék, mihelyt biztos elhelyezésre s megfelelő kamatolásra számíthatnak; e tekintetben a jelen időszak különösen kedvező, két fontos oknál fogva: az amerikai crisis nagy tökéket tett folyókká az európai continensen. Azután a nagy államkölesönök, melyekhez az 1854- és 55-iki korszakban majd minden európai hatalmasságok folyamodni kényszerültek, nagyban megszűntek; ámde a nyugot nagyszerű termelése, mely meggazdálkodott tőkéit a nagy kölesönök befizetésére, s az állampapírok megvásárlására fordította, nemhogy megszűnt volna, de évről évre növekszik s a megtakarított tőkékre nézve újabb gyümölcsöző elhelyezést keres; ennek következtében a földhitelet örvendett legnagyobb emelkedésnek s Németalföldön, mint Németonban egy-

másután keletkeztek a földhitelezések, melyek roppant számú záloglevelek kibocsájtására készülnek. De mivel ott husz év óta a mezőgazdasági javítások már annyira haladtak, hogy a földművelés inkább adhat, mint hogy vegyen kölcsönt, a fölösleges tőkék ismét a gyáripár s vasutépítés felé fordultak. Átalán kifejtett hitelviszonyaink azon biztos reményre jogosítanak fel bennünket, hogy a szükséges tőkének megszerzése sem fog semmi nehézséggel járn; nem terhelhetem a t. közgyűlést azon módok hosszadalmas fejtegetésével, melyek e tekintetben rendelkezésünkre állnak, fönttartván magamnak, a szükség szerint s annak idején, erre vonatkozólag formulázott tervet előterjeszteni; ez alkalommal még csak azon egy ohajtásomat szabadjon kijelentem, hogy a pest-misk. vasút, mennyire tőlünk függ, magyar vasut legyen, hogy ennélfogva minden, ki annak kiépítésében érdekelve van, tehetsége szerint létrehozásához járuljon. Nagyon is megszoktuk azt, hogy mihelyt valamely vasutvállalatra a szükséges kormányengedély kieszközöltetett, annak kivételét egészen idegen kezekre bízzák, ne csodáljuk azután, hogy a vasutnak idegen birtokosa, ki természetesen nyereségnél egyebet nem keres, de nem is kereshet, magát az ország érdekeivel nem azonosítja. Pedig ez kétszeresen komoly figyelmeztetés, különösen most, hol az európai népek köztevékenysége és munkássága mintegy verseny-tusát küzd az ipar kifejtése körül. Nagy és hatalmas mozgalom, mely a társadalmi köztervéseknek irányul szolgálván, már hazánk határain is túllépett, s azért itt az ideje azon komoly kérdést intézni magunkhoz, vajjon megbírunk-e mérközni saját honföldünkön azon óriással, ki hatalmas lépteivel túlhalad az emberek számításain. Hazánkban, hol egy jövőendő boldog időben az állami organismusnak annyi ép, egészséges elemei léteznek, eddig a földművelés és mezői gazdaság volt nemzeti létünk legbiztosabb támasza; most azonban, midőn az európai solidaritásban szövetségzett korirány hódító s olvasztó hatásaival a létező társadalmi helyzetet kiforgatva, merőben új viszonyokat alkot, — most arra van szükségünk, hogy rendezzük magunk között az új munkát, s teremtsünk erőket, melyek a nemzeti munkásságban gyámolítanak bennünket. Senki sem kételkedhetik benne, hogy a vasutak az érintett koriránynak leghatalmasabb képviselői s közvetítői, mely irány, előreláthatólag hazánkban úgy, mint mindentütt, egészen új viszonyokat fog alkotni, sőt egészen új néposztályt teremteni; s kérdés már most: föltehető-e, hogy az nemzeti jelleget öltönn magára, midőn elterjedésének leghatalmasabb eszközei azt merőben nélkülözik? Látszik ezekből; mennyire kívánatos egész nemzeti kifejlődésünk érdekében, hogy a vasutak, melyek hazánk területén átvonulnak, magyar jelleműek legyenek s hogy ha azokat saját erőnkől egészen ki nem állíthatjuk is, oly erőkkel szövetkezzünk, melyek kellő befolyásunkat fenntartani engedik.

Ezen általános észrevételek előbocsájtása után bátor vagyok a t. közgyűlést azon intézkedésekre figyelmeztetni, melyek a vállalat közvetlen megindítása tekintetéből a legközelebbi teendőkre vonatkoznak; természetüknél fogva ezek inkább a bizottmányi működés köréhez tartoznak, s minthogy a közgyűlés maga azokat közvetlen el nem intézheti: ennélfogva legelőbb egy középponti bizottmány kinevezését ajánlom, mely az elnökön kívül néhány befolyásos és munkás tagból álljon, s mely székhelyét leghelyesebben Pestet választaná, hol hivatásának teljesítésében a szükséges eszközöket könnyen föltalálja. Ennek köréhez tartozik előkészíteni mindent, mi a végleges engedély megnyerésére, a részvénytársulat alakítására s a vasut kiépítésére vonatkozik, legelső teendője az előmunkálatok végrehajtását eszközölni, tehát a szükséges engedélyről, a költségek fedezéséről s egy megbízható szakemberről gondoskodni; a mi az elő-

ny.
 hoz tartozó, a város
 nek folyó hó 12-étől
 érseki lakban a kasz-
 an, figyelmeztetnek a
 n határnapok pontos
 közők alatt nem jelent-
 álatáról is lemondot-
 általuk birt föld hasz-
 Eger, mart. 3. 1863.
Babics Istvan,
 igazgató.

rdetés.
 talan javaihoz tartozó
 a jövő 1864-ik év első
 adandók lesznek, és

az orosz-éri pusztá-
 gy: 1652 hold 1200 □
 Tetes halászatával,

n Salamontai pusztai
 s, mintegy 940 hold
 juhodály, ispanyi és
 jorkerttel és magház-

az ehhez kapcsolt 40
 l és legelővel.

a vállalkozók kívána-
 k, továbbá

tvai halászat;
 n hozzákapcsolt 13 1/2

ár és német nevű két
 értékekkel;

elyes vize halászata;
 klányi legelő mintegy
 a folyó évre, és annak

l szóval vagy írásban
 ben

IKOVICS IMRE
 gfelelőgylőnél.

adás.
 zett káptalan utcában
 4 szoba, konyha, cse-
 padlással együtt bér-
 pzzá, házipince, szekér
 rt, értekezhetni iránta
 osnál.

Horváth István.

letmény.
 által ezennel köztudo-
 Pál mint Koller csőd-
 nek f. abonyi lakos,
 utóbb nevezett alpe-
 00 o. é. fra becsült f.
 re sz. a bejegyzett 1/4-
 zre 1-ör f. év márt. hó
 árverés nem sikerülése
 7-én d. e. 9 órakor a
 tján el fog adatni.
 a vételi ár lefizetése
 megtudható.

gyék közj. szbirája
 dy Géyza.

érek!
 ég tisztelettel értesíti
 z ott termelt mész e t
 megyékben, s az egész
 nek bármily mennyi-
 Egyszersmind megje-
 nek másvidékeké fő-
 hosszas gyakorlat ál-
 delések a legjutá-
 teljesítettnek. Érte-
 el által
 Sándor gazdasátszittel.
 (utolsó posta Eger.)

öllő.
 —800 soros szálló 2
 ben több nemes gyű-
 gnyhó van, szabad
 ósítást szereshetni a
 3 1/2

munkálatok költségeit illeti, minthogy minden anyagi vállalat anyagi fölségellést igényel, az eddigi gyakorlat szerint ilyenmő költségek az érdekelt körökben megnyitott aláírás utján szoknak fedeztetni; az aláírás elsőbbségi jogot ad a részvények kibocsátásánál a nélkül, hogy azoknak megtartására kötelezne; a felajánlott öszletek előlegezés gyanánt fogadtatnak el, melyek a részvénytársulat megalakulásával részvényekül beszámítandók, vagy középpénzül megtérítendők; a befizetések részletenkint történnek, mire nézve a határnapokat az előmunkálatok tartama szerint lehet kitzüni; az előmunkálatok haladása szerint szükséges azután, hogy a középponti bizottmány a vállalat életbeléptetésére nézve magát bankházakkal, vagy bankintézetekkel érintkezésbe tegye; szükséges végre még pontos statistikai ada-

tok begyűjtéséről gondoskodni, melyek a jelen s jövőndő forgalom elemeit szabatosan kimutatják s melyekből az építésnél hasznosítható anyagok forrásai megismerhetők. Ezek volnának alázatos észrevételeim a keletkező vállalatra nézve, melyeket ezennel a t. közgyűlés szives bírálata alá bocsájtok.

Az érdekelt hallgatók e jeles beszédet végig nagy figyelemmel kísérek, s annak minden pontját észrevétel nélkül elfogadták.

Ezután az elnök jelentvén: hogy gr. Károlyi Ede ur kész az általa felsőbb helyről nyert pestmiskolczi vasúti engedélyt az alakulandó társulatnak átengedni, kérdé a jelenlevőket: akarnak-e ily önálló társulatot alakítani? Mire egyhangulag: „a k a r u n k’ lön határozzuk”. Ekkor egy központi

bizottmány választott, melynek tagjai következők:

Kis-apponyi Bartakovics Béla, érsek ő exja, b. Vay Miklós, gr. Károlyi György, gr. Zichy Ferencz, b. Sina Gy., gr. Andrassy Gyula, b. Vay Lajos, Lévy Sándor, egri nagyprépost s septemvir, gr. Almásy Dénes, Prónay József, Hollán Ernő, Koppelyi Frigyes, Visontai Kovách László, Izsák László, gr. Szapáry Gyula, Berecz Ferencz, Móczár János, Mocsáry Lajos, gr. Károlyi Gyula, Lichtenstein József, Nánasy Mihály, Beniczky Lajos, Ördögh András, b. Puto, gr. Károlyi Ede, Bánó József, Almásy Pál, Steinhauer István, Ham János.

Ezután több megyék s városok képviselői a náluk levő emlékiratokat nyújtották be a központi

T Á R C Z A.

UTI KÉPEK.

I.

Legkedvesebb vágyaim egyikének teljesülése végre közel állt. 1862-ik év augusztus 1-én, egy gyönyörű nyári napon, minőt csak az Alpek közelében élvezhetünk, délután négy óraker a német Velenczébe — Lindaba — érkezünk. A waggomból kiszállva, alig tettünk néhány lépést, s a bodeni tó, melyről annyit olvastam, s ezután annyit álmoodoztam, végre valóságban ellöttem állt. A tavat, mely 9 1/2 □ mértföldnyi tért foglal el, s melynek kerülete 26 mértföld, nagyobb részt gyönyörű hegycsúcsok körül, melyek a víz nyugodt felszínén, mint tükörben láthatók valának azon számos városok- és falvakkal, melyek e tó partját környezik. A gyönyörteljes hatást, melylyel e nagyszerű panoráma keblemet eltölté, az azóta lefolyt fél év sem volt képes meggyengíteni.

Öt óraker hajóra szállunk, mely bennünket Constanza volt viendő, s néhány percz múlva uton valánk. A kilátás, melyet innét élvezünk, kiesbedett azon arányban, melyben a parttól távozzunk. Öt ország határa terült el előttünk, de közöttök nem vala az, mely után, — bár csak néhány nappal előbb hagyók el, — titkon mégis sohajtozzunk. A nap, mielőtt Constanzaba érkezünk volna, Schweicz hegyei mögé vonult; s az esti félhomály lassankint eltakarván szemekink elöl a legszebb partokat, melyeket valaha láttam, a nagy tengeren képzelem magunkat. Kifáradva mintegy e csaknem páratlan tájkép szemlélésében a víz zöldkékes színe nézésébe valék mélyedve, midőn magyar hangok titek meg füleimet, s megfordulván két honfitársunkkal álltam szemközt, kik Schweicz és Franciaország egy részét érintve, Londonba utaztak az iparműtárlat megtekintésére. Édes hazám nyelve kedvesebben soha sem lepett meg. Csakhamar ismerősökké levénk, s feledve a bennünket környező tájat, kedves honunk tevé beszédünk tárgyát.

Esti nyolcz óraker megérkezünk az egykor oly nevezetes Constanza. Külseje már első tekintetre mutatá, hogy e város szebb napjai is elmúltak. Az épület, melyben 5-ik Márton a kereszténység fejévé választott, megtörve bár, de fogyna nem, méltósággal áll a tó partján, mintegy visszaidézve azon nagy eseményeket, melyeknek egykor színhelye volt. A főegyház, melyben most is mutogattatik a kö, hol Husz János állt, midőn elítéltett, nagyszerű góth épület, s kincsei, melyek arany és ezüst egyházi eszközökből állnak, csaknem megbecsülhetetlen értékűek.

Másnap délután egy schweiczi hajóra ülénk, mely gyorsan repített bennünket Schaffhausen felé. A bodeni tó ez ágát, mely Untersee név alatt ismeretes, jobbról a badeni síkság, balról pedig Thurgau Canton gyönyörű szőlőhegyei környezik, megrakva schweiczi modorban épült csinos falvakkal és palotákkal, mely utóbbiak között különösen kitünt az arenbergi kastély, egykor Hortense hollandi királynő, most fia Napoleon Lajos császár birtoka. Ezen egykor csak szerény ház, de a melyet tulajdonosnője fényes palotává varázsolt, különösen a nagy császár halála után, gyűlhelye lett a Napoleon családnak s hiveinek. Itt tölté az egykor csak kalandor név alatt ismert hatalmas francia császár gyermekéveit. Ide telepedett le, midőn Franciaországból lett számtizetése után Amerikából visszatért, s csak akkor hagyá el azt, midőn itteni tartózkodása Schweicot Franciaország részéről háborúval fenyegeté. Itt szötte azon

terveket, melyek előbb a straszburgi, később a boulognei merényletet, végre pedig 1852-ik év december 2-át eredményezék.

Nem messze Arenenberg től fekszik Salenstein falucska, hol Napoleon Lajos iskolafelügyelő és a lövész társulatnak kapitánya volt. Az akkor csak egyszerű schweiczi polgár, még távol fényes álmai teljesülésétől, szivélyes baráti viszonyban állott a thurgauiakkal, s akkori népszerűsége aligha meg nem haladta a mostanit.

Most az Untersee a jobb oldalról is gyönyörű szőlőhegyek veszik körül, s a mint az ember elveszti szemekink elöl a badeni síkot, Schweiczban találja magát. Itt a Rajna, mely a bodeni tóba való ömlésével nevével veszté, azt ismét visszanyeri, s a folyamot, mely előbb csak tutajokat hordott, most gőzhajók szeldelik.

Három óráig tartó ut után megérkezünk Schaffhausenbe, s végre Schweicz szabad földjére léptünk. A vendéglőbe érkezve a tulajdonos, házi sapkájával fején, mely bókok s holmi udvarias kifejezések helyett oly bizalmasan nyújtá kezét, mintha régi ismerősök lettünk volna, mit mi természetesen szivélyes kézzorítással viszonzánk. Már magában ezen körülmény is sejtette volna velünk, hogy Schweicz szabad polgárai között vagyunk. Már itten tapasztalók azt, mit egész Schweiczban igazolva találtunk: hogy t. i. itten a vendéglők tulajdonosai inkább háziuraknak, mint vendéglősöknek tartják magukat, s ez utóbbi minőségüket csak a jól felesigázott számla kézbesítések or éreztetik vendégeikkel. A helyett, hogy mint pl. Németországban ök tartanak szerencsésöknek, hogy a vendégeket elláthatják, itten a vendég tartsa szerencsésöknek, hogy elláttatik. Vacsora alatt hol egyik hol másik vendégéhez ült, azokat mulattatandó. Minket is részesíte e kegyben, s midőn észrevehetőleg büszke önézrete mellett is a legnagyobb készséggel teljesíté, vagy teljesíteté egyik vagy másik kérelmünket, (itten a vendéglőben nem szokás parancsolni) némi hasonlatosságot láttam közte s azon alföldi magyar korezmáros között, kitől, midőn egyik érkezé vendége parancsoló s dölyfös hangon kérdezé: van-e szoba? van-e vacsora? sat., mindenre azt felelte „van menkü;“ de midőn kívánatait nyájasan s kéréleg adá tudtára, a legnagyobb szivességgel teljesíté azt, s tiz váltó garasért úgy megvendégelé, hogy alig birta magát kocsijába emelni. Ez utóbbit ugyan a schweiczi vendéglősökről nem állithatom.

Schaffhausen, bár egyike Schweicz legiparosabb városainak, kevés nevezetességet mutathat fel, s ha a Rajna esése közelében nincs, kevés idegen érezne magában vágyat drága vendégszeretetét élvezni, noha vidéke felette regényes. De így kevés utazó mellözi. Nekünk is első gondunk volt a Rajna eséséhez vándorolni. Utközben a canton fegyvertára mellett haladván el, meglepetve láttuk, hogy az abban összehalmozott ágyúkat s egyéb hadi készleteket egy lélek sem örzi, s mindazáltal mindeddig nem részesült azon szerencsében, hogy ágyút elorozták volna, mint ez nem régiben Europa egyik fővárosának fegyveresen örzött arsenaljával történt. De miért is lopnák? megélnék itt ágyúk nélkül is. Az ut, mely a vizeséshez vezet, nagyon emeli azon élvezetet, melyet e nevezetes látvány nyújt. A Rajna egészen Schaffhausenig nyugodtan s alig észrevehetőleg folytatja útját, s hasonló egy tóhoz, melynek tükörét a levegő is csak kímélettel érinti; de a várost összekötő hidat elhagyva, nagyszerű sziklák állják útját, melyek által feltartva, nagy robajjal s tajtékozva fut alá, mint a vihar által felkorbácsolt tenger. A vasúti hidon alul egy pár száz lépéssel négy szikla emelkedik ki a folyam

árjai közül, melyek által összeszorítva iszonyú robajjal 60—70 lábnyi mélységbe rohan a 2—300 lábnyi széles víztömeg. A látvány, melyet az esés nyújt, borzasztón szép a szó szoros értelmében, s róla némi fogalmat adni, ha ez ugyan lehetséges, költők s festők feladata, nem az enyém.

Az esés által hófehér habba tört víz egy része, mintha porfelleggé alakulna, fehér lepelként terül el a táj felett. Az esés rémitő zajjal tölti el a völgyet, mely csendes időben egy pár órányira is elhallik. Az esés közepén kiemelkedő sziklán a schweiczi szabadság egyik hősenek, Tell Vilmosnak szobra áll, s habár maga a gondolat a mellett állani, elszédíti a gyenge főt; s habár ahhoz jutni veszély nélkül alig lehet: mégis nem ritkán találkoznak utazók, kik ez istenkísértő utra vállalkoznak. Ott létünkben is két férfi és egy nő e helyről akart magának fogalmat szerezni a vizesés nagyszerűségéről, de mi azért épen semmi vágyat sem érezttünk magunkban vakmerőségüket utánozni.

A vizesés felett mintegy száz lépésnyire, daczolva a Rajna rohanó árjaival, büszkén emelkedik ki a habok közül egy vas oszlop, tetején vastáblával, melyen „1848“ olvasható. Meglepetve kérdeztük önmagunktól: mit jelent ez? Talán még a Rajna is ez év vívmányai mellett kiált fel menydörgő hangjával? talán e lelketlen folyam is e jelzővel akarja folytatni dühöngő csatáját? vagy talán képét akarja adni honunknak, mely a 48-ki rohanva-haladás közepette, a Rajna vizeként, megtörött, s egyszersmind figyelmeztet, hogy valamint itten az esés közben egymástól elvált vízrészecskék csak lentebb egyesülnek: úgy hazánknak a forradalom árjai által szétszaggatott elemei csak később olvadnak egybe; vagy épen inteni akar, hogy a rohanás miként a Rajnánál, úgy az államoknál is csak előjele az utóbb bekövetkező bukásnak? Ily, s ehhez hasonló gondolatok támadtak lelkemben ez oszlop szemlélésénél; később azonban értesültünk, miként ezen évszám, melyhez nálunk a multban annyi emléke, a jövőben pedig annyi remény csatlakozik, itten csak azt jelenti: hogy 1848-ban, midőn egész Europa zajongott, e folyam csata s ünetet tartott, annyira elapadván vize, hogy a szomszéd vashátori munkások száraz lábbal állíthaták fel ez oszlopot csaknem egészen kiapadt medrében.

Eközben a nap eltűnt a láthatárról, s jótékony szerepét részben a már magasán álló félhold vevé át. Utközben többször hallók, hogy a Rajna esése holdvilágos estvén valami különös látvány, kivált a Rajna partján emelkedő sziklák felett álló Laufen várából. Felé sietünk tehát mi is, s mondhatom nem esalatkozunk. E vár épen az esés felett állván, onnét a vizesés egész nagyszerűségében látható. A tejjé korbácsolt víztömeg fejbőditő robajjal hull a nézők lábai alá, s kivált az alsó folyosón oly közel áll az ember az eséshez, hogy a vigyázatlant a habok néha meg is fűrésztik.

Meghatva e látvány nagyszerűségétől, sokáig állánk itt, míg végre a közeledő éj hazatérésre intett. Utunkban még egyszer visszatekintünk, és ujo-ke elmerülve majd a vizesés, majd a felettünk szokatlanul kékelő égboltozat, majd pedig a bennünket környező gyönyörű táj szemlélésében, valónak hívém, mit előbb Schweiczról csak képzelek: hogy itten kékelőbb az égboltozat, fényesebben ragyognak a csillagok, szebben zöldelnek a fák, s kellemesebben illatoznak a virágok. Szóval az, mit Schweiczban első nap láttam, felülmulta mindazt, mit valaha róla ébren vagy alva álmodtam. Bár mindvégig és minden tekintetben így vélekedhettem volna.

L—s Gy.

bizottmány használta meg az előleges költ.

E főpontokat es föl s közöljük addig tos gyűlés s ügy jeg terjeszthetni.

E fontos gyűlés mondva: hogy abba nagy és szent ügyh volt benne egy fel mind a dolog lénye gyűlésezés után a je tek szét: hogy az oly hön kegyelt ügy melyen a kitzűött e sabbán elérheti. B

A tiszafüredi

E jótékony int ben s áldozatkész kezvén, ugyanazon elérése végett már pul a birtokos osztá lyen egy háztelek

Nem vizsgálva rongott, s később melyek több, társa intézmények kelet hosszabb időre há méje tulajdonképe életbe lépni, a mid jelenlétében az ér kezlet tartatott.

Hosszu, érde runk, de hogy a k öntöztetik, miként vésnek, hogy abb delmes lombozatu mint idővel emeze számtalan tagjai talájanak, mutatj nek ha szabad ug főképen a követke leni.

Ugymint Li gibb s már saját mellett, egy mása házi épületnek sz építését is érdem hozzájárulásával hajtván, egyik f zetek.

Másodszor E kegyelmességeét tett 1000 ezüst f második s örökő tagja lett.

Harmadszor város kath. s jel készeét, ki mind frtnyi gyűjtemén tette meg az ala vataloskodásána közvetítése s tö 700 frtnyi jöved melynél hol mi helyettes elnök hó 25-én tartott vében ekkép ör

„Fájdalom ur személyében távoztáról az ér gyöződésben ta sem lesz képes lötte iránt fele vezetni: hanem radand nagy le rokon indulatán

Negyedsze

Kle 188 butella 25 kr, 1 frt 50 kr, és

nek tagjai követ-

la. érsek ő exja,
gr. Zichy Ferencz,
b. Vay Lajos, Lévy
temvir, gr. Almásy
ő. Koppelyi Frigyes,
László, gr. Szapary
nos, Moesary Lajos,
zsef, Nánasy Mihály,
b. Puton, gr. Károlyi
Steinhauser István,

arosok képviselői a
ották be a központi

szorítva iszonyú ro-
be rohan a 2—300
ány, melyet az esés
szoros értelmében, s
z ugyan lehetséges,
z enyém.

á tört viz egy része,
ehér lepelként kerül
zajjal tölti el a völ-
pár órányira is el-
emelkedő sziklán a
ősenek, Tell Vil-
ga a gondolat a mel-
főt; s habár ahhoz
mégis nem ritkán
enkisértő utra vállál-
érfi és egy nő e hely-
szerezni a vizesés
épen semmi vágyat
erőségüket utánozni.
száz lépésnyire, da-
l, büszkén emelkedik
op, tetején vastáblá-
tő. Meglepette kér-
t? Talán még a
llett kiált fel meny-
etlen folyam is e jel-
ő csatáját? vagy ta-
nak, mely a 48-ki ro-
ajna vizeként, megtö-
eztet, hogy valamint
elvált vizezések csak
ánaknak a forradalom
mei csak később ol-
teni akar, hogy a ro-
az államoknál is csak
bukásnak? Ily, s ch-
adtak lelkemben ez
azonban értesültünk
ez nálunk a multban
annyi remény csatla-
ogy 1848-ban, midőn
yam es a t a s ü n e-
d v á n v i z e , h o g y a
k száraz lábbal állít-
em egészen kiapadt

áthatárról, s jótékony
san álló félhold vevé
hogy a Rajna esése
önös látvány, kivált a
ak felett álló Laufen
is, s mondhatom nem
az esés felett állván,
erőségekben látható. A
bódító robajjal hull a
első folyosón oly közel
a vigyázatlant a ha-

yszerűségétől, sokáig
edő éj hazatérésre in-
sszatekintünk, és ujo-
majd a felettünk szo-
majd pedig a bennün-
nemlézésében, valónak
csak képzelék: hogy
enyesebben ragyognak
k a fák, s kellemeseb-
val az, mit Schweicz-
ta mindazt, mit valaha
am. Bár mindvégig és
tedhetem volna.

L—s Gy.

bizottmány használatára, és aláírási iv nyitvatott
meg az előleges költségek fedezésére.

E főpontokat csupán hallomás után jegyeztük
föl s közöljük addig is, míg szerencsénk lehet e fon-
tos gyűlés s ügy jegyzőkönyvét is t. olvasóink elé
terjeszthetni.

E fontos gyűlést leginkább jellemezhetjük, azt
mondva: hogy abban minden méltón folyt le azon
nagy és szent ügyhöz, mely miatt tartatott. Nem
volt benne egy felesleg szó, a mi csak mondatott,
mind a dolog lényegéhez tartozott; innen felőrai
gyűlésezés után a jelen voltak azon öntudattal men-
tek szét: hogy az általunk s az egész haza által
oly hön kegyelt ügy a fejlődés azon stadiumára jutott,
melyen a kitzűzött ezélt Isten segítségével legbizto-
sabbban elérhetni. Bizodalomunk teljes és alapos.

A tiszafüredi kórház s szegény-ápoló intézet.

E jótékony intézet eszméje a lelkesebbek fejé-
ben s áldozatkészségében még 1846-ikban kelet-
kezvén, ugyanazon év július 27-én az alapítási czél
elérése végett már néhány aláíró találkozott, s alap-
ul a birtokos osztály részéről egy elvonultabb he-
lyen egy háztelek ajánlatot.

Nem vizsgálván az akkori idők méhében for-
rongott, s később elétört közéleti hullámzásokat,
melyek több, társaséleten s szövetkezézen alapuló
intézmények keletkezését ingadozóvá tették, sőt
hosszabb időre háttérbe lökték, — ez intézet esz-
méje tulajdonképen az 1858-ik év jan. 7-én kezdett
életbe lépni, a midőn e végből egy császári biztos
jelenlétében az érdekeltek között nyilvános érte-
kezlet tartatott.

Hosszu, érdektelen történelmet írni nem akar-
unk, de hogy a kicsinyes elvetett mustármag, ha
öntöztetik, miként fogamzik meg, miként indul nö-
vésnek, hogy abból egykor magas sudaru s terje-
delmes lombozatu fa váljék, melynek árnyékában,
mint idővel emezében is, az emberiségnek több és
számátalan tagjai ápolást, nyugalmat, s enyhülést
találjanak, mutatja e kisdéd intézet fejlődése, mely-
nek ha szabad ugy mondani, háztörténelmében leg-
főképen a következő egyének neveit látjuk tündök-
leni.

Ugymint Lipsey Imreét, ki az intézet ré-
gibb s már sajátjává lett telkének megmaradása
mellett, egy másat, alkalmasabbat, azon egy kór-
házi épületnek szükségese rendezettséggel való fel-
építését is érdemes neje J a á n Ludovica asszony
hozzájárulásával együtt felajánlván s azt végre is
hajtván, egyik fő, s örökös alapítója lett az inté-
zetnek.

Másodszor B a r t a k o v i c s Béla egri érsek ő
kegyelmességeét, ki az intézetnek 1857. dec. 16-án
tett 1000 ezüst frtnyi alapítványával ugyan annak
második s örökös alapítója s örökös választmányi
tagja lett.

Harmadszor P á j e r Antal egy évtizeden át e
város kath. s jelenleg jász-apáthi városának főlel-
készeét, ki mindjárt az első értekezleten 400 ezüst
frtnyi gyűjtéménnyel, mint készalappal örvendez-
tette meg az alapító társtagokat s egész intézeti hi-
vataloskodásának tagságának ideje alatt egyenes
közvetítései s többnemű fellépései által több mint
700 frtnyi jövedelmet forrasoztatott az intézetnek,
melynél hol mint pénztárnok, hol leginkább mint
helyettes elnök működvén, érdemei a folyó évi jan.
hó 25-én tartott választmányi gyűlés jegyzőköny-
vében ekkép örökítették meg:

„Fájdalommal veszi az intézet ft. Pájer Antal
ur személyében egyik teremőjének közeléből el-
távoloztató az értesítést, és csak egyedül azon meg-
győződésben talál vigasztalást miszerint a távolság
sem lesz képes ismert szép lelkét ezen nemes szül-
lőtte iránt feledékenység, de közönyösségre sem
vezetni: hanem ez mindenkor választott tárgya ma-
radand nagy lelke elmékedésének, valamint jószive-
ron indulatának.”

Negyedszer boldogult V i g h Andrásné, özvegy

B a k o s Judith asszonyét, ki ez intézetnek 400 ezüst
forintot adományozott.

Sajátságos színezetiek ez intézet alapszabá-
lyai, melyek az alakulás perceiben nem kis meg-
hányás után hoztattak oly szellemmel, hogy az né-
mely folyóként saját medréből semmi útonmódon
ki ne szorítottassék.

Nem csekély szövegi kilencz §-ban folynak
azok le, melyekből mi csak néhány főbb szemel-
vényt terjesztünk a nyájas olvasó elé.

Az intézet örök időre, s örökös intézeti tagságra
van alapítva, melynek 20 egyéniségből kell állania;
s ez örökös tagság egy ezer ezüst frtnyi alapítvány-
nyal érhető el.

Ily alapítványos jelenleg két egyén van, s míg
több nem lesz, a husz egyéniségi szövetkezetet a
40 ezüst frtos alapítók töltének be; mivel pedig
ilyetén alapító is ekkoráig csak négy létezik, e szám-
mérlegnek a 20 ezüst frtosokkal kell kiegészítve
lennie.

Sőt mivel a husz forintosok száma a fennebbi
alapítókkal együtt immár a 40-es számot is megíti,
ez idei első értekezleten az intézet negyven társ-
tagból alakultnak jelentetett ki. A mi más szóval
annyit teszen; hogy ezután a tíz ezüst frtos alapítók,
mert ilyenek is vannak, szavazati joggal nem bir-
nak, s az intézetnek csak jótévi gyanánt tekintendők,
fenmaradván azonban joguk az intézet ügyei-
nek folyásánál az örködésre.

De ez örködést, e felügyeletet tulajdonképen
maga az értekezlet gyakorolja, míg az intézet kor-
mányzatát s igazgatását a választmány teljesíti tel-
jes hatalommal ugyan, de azért kötelezett felelő-
séggel az értekezlet iránt, mely annak tagjait min-
den eljárásért felelőségre vonhatja, a mint vonja is,
s számadásait küldöttségek által megvizsgáltatja.

Az intézeti elnök mindig az örökös alapítók kö-
zül választatik élethossziglani időre, valamint a vá-
lasztmányi tagok is élethossziglani időre választat-
nak, kik az elnökkel együtt hétnél kevesebben nem
lehetnek, tiszteletbeli tagokkal azonban az értekez-
letnek tetszése szerint szaporíthatók.

Elnöke az értekezletnek, egyszersmind elnöke
a választmánynak is, ki magát helyettes elnök ál-
tal is képviseltheti.

Megjegyzendő azonban, hogy ez évi febr. hó
7-én tartott értekezlet alkalmával az alapszabályok
ujra felolvasatván, a választmány azoknak meg-
vizsgálására, s a szükségeseknek itélendő módosi-
tásoknak a jövő értekezlet elé való terjesztésére
figyelmeztetett.

Örökös elnök ez időszerint, Lipsey Imre,
helyettese: Lipsey Péter. Örökös választmányi
tagok pedig a következők: B a r t a k o v i c s Béla
egri érsek, helyettese mindig a tiszafüredi kath.
lelkész; B á n Zsigmond refor. lelkész, egyszers-
mind pénztárnok és tollvivő; M e n e z e r Ignác
intézeti orvos; L i p e s e y Gábor; P. O l á h Mihály;
K i s Pál; N y á r y Károly; D e z s ő István.

Pénzterteke az intézetnek a jelen időben 5032
frt 48 $\frac{1}{2}$ kr osztr. értékben, de mely összegből az
aláírásiiveken foglalt ajánlatok még mind be nem
szedetvén, nem több mint 3600 frtja van kötelezvé-
nyekben tőkésítve, mely összeg elidegeníthetlen, s
meg nem csonkítható tőkéje gyanánt vehető fel.

Pénzforrásai a tőkék kamatajn kívül az ön-
kénytes adományozások, kóházi persely-, s az inté-
zet számára felajánlott büntetés pénzek.

Pénzmaradványa jelenleg 75 frt 70 $\frac{1}{10}$ kr, mely-
ből s egyéb jövedelemből a pénztárnok csak az el-
nöki meghatalmazás szerint teheti a kiadást.

Benn az intézeti épületben jelenleg öt egyén
van ápolás alatt, mely segélyezésben egyéb, az inté-
zetten kívül, minden a városban tartózkodó ügye-
fogyott s elhagyatott nyomorultak is, mennyiben az
intézet ereje megengedi, részt vesznek, s szükség ese-
tében a netaláni eltakarításnál koporsóval is ellát-
tatnak, s az intézet elfogadó tereméből kísértetnek
az örök nyugalomra.

E szerint minden fillér, mely ez intézet vagy-
onát gyarapítja, igazán jó földbe esett mag; avagy

égből hullott harmat, mely azt táplálja, s terebé-
lyezővé növekedésében tényleg elősegíti.

Es e leírás után kívánjuk üdvét, s ezerszeres
visszafizetéssel járó égi kamatot az intézet jótévi-
nek; legyenek áldottak a szenvedő emberiség ne-
vében!

TARICZKY ENDRE.

MEGYEI ÜGYEK.

Hirdetmény.

Mintán a Nagyméltóságú királyi helytartó ta-
nácsnak folyó évi február hó 16-ról 10370. sz. alatt
kelt engedélye folytán Szolnok városában a Heves
és k. Szolnok t. e. vmegyék tiszjáriási részére (ki-
véve Poroszló, Nána, Sarud, Köre, Halász, Eörs,
Nagyiván, Igar, Szöllös, Eörvény s Füredet, úgy az
ezekhez tartozó pusztákat) egy külön polgári bün-
ügyi s telekkönyvi megyei törvényszék leszen folyó
hó 30-án felállítandó; — az azzal tétetik az érdek-
letteknek tudtúl, hogy fent irt naptól kezdve, a ki-
jelölt területet érdeklő minden igazságügyi peres
és perenkívüli ügyek a mondott törvényszéknél fog-
nak elintéztetni és elítéltetni, miért is minden olya-
tén ügyek ezen naptól kezdve nem az egri, hanem
a szolnoki törvényszéknél lesznek benyújtandók és
szorgalmazandók. Kelt Egerben mart. 17. 1863.

Heves k. Szolnok t. e. vmegyék főispáni helytartója

Földvár.

HIRKÜRT.

— Mult számunkban ft. Ipolyi Stummer
Arnold plebános urnak kanonokká nevezetetéséről
közlött hírlinket most már mint hivatalos tudósítás
által megerősített van szerencsénk t. olvasóinkkal
tudatni. Ezuttal ugyancsak főgyházi káptalanunk-
nál következő fokozatos előléptések történtek:
M a r i á s s y Gábor éneklő kanonok olvasó kano-
nokká, — D a n i e l i k János czim. püspök és örka-
nonok éneklő kanonokká, — N é m e t h Mihály szé-
kes egyházi főesperes örkanonokká, — S t i p u l a
József pankotai főesperes egyházi főesperessé, —
L e n g y e l Miklós kanonok pankotai főesperessé
léptettek elő.

△ F. hó 12-én ünneplé az egri növendékpap-
ság intézetök nagyevüi alapítója, T e l e k e s s y
püspök halálának évnapját. A növede kápolnájáb-
ban tartott ünnepélyes gyászisteni tiszteleten érsek-
atyánk ő exja, a mlgos főkáptalan több tagja, s
számos egyházi és világi férfiak voltak jelen. Az
ünnepléy St e e k e r K. növendék pap, a papnövedék
keletkeztéről s azok röviden összefoglalt történeté-
ről mondott egyházi jeles beszéddel nyitá meg.
(Mult számunk hírei közöl tévedésből kimaradt.
Szerk.)

— Jeles borászkodásunk s lapunk munkatársá Joo
János ur, a tegnapi postával kapta meg azon ér-
met, melyet a londoni kiállítás alkalmával jeles
eres egri boraiért nyert. Ez érem egyik oldalán Mi-
nerva ül koszorút tartva kezében, melyet az előtte
tisztelegő és az ipar s gazdaság terményeit felmutató
nőialakoknak szánt; Minerva lábainál az Angol-
oroszlány, a tengeri kereskedést ábrázoló három
ágú szigonyra fekvő ábrázolatok. A másik oldalon
cserkoszorúban ezen latin felirat áll: 1862, Lodini.
Honoris causa. (1862 Londonban, tisztelet okáért.)
A köriratban az illető neve Joo János vagyon be-
vésve. Az érem nagysága három hüvelyk átmérőjű,
mely minden eddigiéek között a legnagyobb és leg-
finomabb metszésű.

— Az Egert s vidékét érdeklő stat. adatok ké-
szítésével foglalkozó bizottmány mult számunkban
kivonatilag közlött kimutatásának az özdi gyár évi
forgalmára vonatkozó pontját — illetékes helyről
vett értesítés nyomán — oda módosítjuk, hogy az
említett vasgyár jelenlegi évi forgalma 60—65
e z e r m á z s a , mely forgalmi összeg a vasut élet-
beléptével 100—110 ezer mázsára emelkedhetik.

— A Lisznyai árvák javára rendezett érdekes
hangversenyéről jövő számunkban szólunk.

Halálozások.

Meghaltak mart. 18—24. Szpaal Imre 2 $\frac{1}{2}$ éves; Majer
Ferencz 54 éves; Lukács Anna $\frac{3}{4}$ éves; Csel Julia 1 éves;
Homor István 53 éves; Beszteri Mária 76 éves; Bajzat Veronika
2 $\frac{1}{2}$ éves; Nagy Mihály 3 $\frac{1}{2}$ éves; Gyurcsik Ferencz 46
éves; Lakatos 41 éves; Róza Mária 13 hetes; Szepesti La-
jos 39 éves. — Összesen 7 fi, 5 nőnemű. — Született a hétfoly-
tán 7 fiu, 7 leány.

Vásári tudósítások.

Eger, hetivásár mart. 20. és 23-áról. Árak: t. buza 6
frt 60—20 kr, (heti forg. 130 köb.) kétszer 5 frt 60—40 kr,
(340 k.) rozs 4 frt 40 kr, (353 k.) árpa 3 frt 30 kr, (90 köböl)
zab 2 frt 60 kr, (88 k.) tengeri 3 frt 80—40 kr, (89 k.) burgo-
nya 1 frt 20 kr köbönként. Széna mázs. az utóbbi hetivásáron
1 frt. Időjárásunk a hét kezdetén derült, az utóbbi napokban
esővel változó.

Gyöngyös, mart. 13. Árak: t. buza 3 frt 60 kr, kétszer
2 frt 50 kr, rozs 2 frt 30 kr, árpa 1 frt 80 kr, zab 1 frt 40 kr,
tengeri 1 frt 80 kr ausztr. mérőnkint.

Szerkesztői üzenet.

R. A E g e r. A „S a j ó” költemény szép tehetségről ta-
nuskodik. Sajnáljuk, hogy terjedelme „Tárczánk” szűk terét
meghaladja. Rövidebbeket kérünk.

Felelős szerkesztő Sz a b ó Ignác.

HIRDETÉSEK.

Olcsó aszúborok.

(46) 1—3.

Klein Ábris Tolcsváról alolirt raktárában következő Tokai aszu borokat adott át eladásra:
1856-ki 4 puttonos 1 butella 50 kr. 100 butella 40 frt. — Tokai szomorodni, erős, s kissé édes 1
butella 25 kr, 100 butella 20 frt. — Kaphatók régibb aszú borok is, jelesen: 1852-ki igen finom butellája 1 frt,
1 frt 50 kr, és 2 frtért, mind butellástól.

Bucher Gusztáv raktárában Gamperl ház a lyceum mellett.

Haszonbéri árverés.

Hevesmegye Tiszafüred m. városában Ná-
nassy Gyula urnál 683 $\frac{1}{6}$ hold földi s kocsi
birtoka, kívánatra két részletben is, april 20.
regg. 10 órakor 3 vagy 6 évre árverés útján
f. évi sept. 29-étől kezdve haszonbérbe adatik.
Bővebb értesítést nyerhetni Tisza-Beőn
(47) 1—1. Végecs Andor meghatalmazottal.

Cs. kir. legfelsőbb szabadalom és porosz kir. jóváhagyással.

Dr. Borchardt
Növény-szappanja.

Bepecsételt eredeti csomagban 42 ujkr.

Dr. Hartung
Chinahéj-olaja.

Bepecsételt és bélyegzett titegcsékben, egy tégely 85 ujkr.

Növény-hajkenőcs.

Bepecsételve és bélyeggel ellátva, egy tégely 85 ujkr.

Dr. Suin de Boutemard
Fogpásztaja.

1/4 és 1/2 csomagban, 70 és 35 ujkr.

Dr. Lindes tanár
Rudas-kenőcse,

darabonként 50 ujkr.

Balzsamos

Olajbogyó-szappan

eredeti csomagban, 35 ujkr.

Dr. Koch
Növény-cukorkái,

1/4 és 1/2 katulyákban, 70 és 35 ujkr.

==Egyedüli raktára a fennebbi cikkeknek található:==

Egerben, TSCHÖGL JÓZSEF, és **PILLER J.** továbbá **Heves:** Bla u József, **Gyöngyös:** Kocziannovich József gyógyszer. **Miskolc:** Büsszörmeényi József, gyógyszer. és Spuller József A. és **Pásztó:** Büchler W.

VIRÁGGYANTA (Blüthenharz)

a házi-állatok terméketlensége ellen,

mint: ménlovak, kanczák, tehén, sertések, juhok és kecskék. = A vele eszközölt kísérletek folytán mindig biztosan hat, s azért legjobban ajánlható.

A raktárnok uraknál e szer jószágáról számos bizonyítványok állnak megtekintésre. **Árak:** ménlovak- és bikákra nézve 60 kr; kanczák, tehén, sertések, juhok és kecskékre nézve 50 kr a. é. — Továbbá:

A korneuburgi
MARHAPOR,

lovak, szarvasmarhák és juhok számára

jónak találva több évi kísérletek által, s egyszersmind a porosz király ő Felsege loistállóiban, s Felsegének vezérőrnagya s főlovás zmastera ő nagyméltósága meghagyása folytán Willi-ő en ur sokszoros próbáinál, dr. Knauert I. osztályu gyógyszerész és az összes királyi istállók főlóorvosa elismerése szerint, mindig:

LÓNÁL: torok-, mirigy, bélgöres, étvágyhiány eseteinél, s különösen a lónak teljes épségben s tüzesen tartására.

SZARVASMARHÁNÁL: vértejelésnél s a tehén felpuffadásánál (szeles has), kevés vagy rossz tejelésnél, melynek minősége ennek használata után meglepőleg javul, — tüdőbajknál; borjúzás alatt ennek tehéneknél alkalmazása igen előnyös, valamint a gyenge borjúk is láthatólag fejlődnek ennek beadása miatt.

JUHNÁL: máj-métely elhárítására, az altest rothadásánál s más bajainál, hol a tehetlenséget tönkre teszi.

Valódi minőségben kapható:

EGERBEN: Steinhauser urak kereskedésében.

GYÖNGYÖSÖN: Kocziannovich József gyógyszerész urnál.

Figyelmeztetés. A gazdász urak különösen arra figyelmeztetnek, miszerint a valódi korneuburgi marhapor minden csomagja három éremjeggyel van ellátva, és a korneuburgi kerületi gyógyszerész társaságét hordja.

Tulajdonos Pázmán A. — Nyom. az egri érseki lyceum könyvnyomdájában. 1863.

Fris Cément-mész

érkezett Eperjesről s kapható

Fekete és Társainál

(a Csiky-féle házban).

Árverési hirdetmény.

Szenássy Miksa részére — Halassy Jankovich Ceciliától 2100 frt a. ért. tőke, s járuléki erejéig lefoglalt 291 db. kétnyiretű magyar anyabirka, bárány együtt, — úgy 300 db. öreg ürök és meddelékek, váltó végrehajtás utján 1863. évi marcius 30-kán délelőtti 10 órakor Nádújfaluban tartandó bírói árveréssel, párosával vagy egyenkint is el fognak adatni. Kelt Füzesen, 1863. évi marc. 14-én.

Okolicsányi Ödön, m. k.
végrehajtó szbiró.

[44] 1-2

Kész pénz.

Föld és mübirtokosoknak, iparüzőknek, községeknek és magánosoknak, kik elegendő, biztos hypothekára pénz fölvenni kívánnak, egész elfogadható föltételek alatt folyó tőkék kimutatattanak.

Közelebbi értesítést adnak bérmentes levelekre

Frimont Henry és **Angeli Edler József**
Bécsben, Péterter, Hotel Wandl, ajtó 149. sz. (32)

Árverési hirdetmény.

Hatvan városának tulajdonához tartozó 127 számú telekjegyzőkönyvben foglalt jelenlegi község házának 507 □ öl területű beltelekkel a város legdiszesebb terén s egy szérüs kertnek 1 hold 96 □ öl területtel, és rajta lévő gazdasági épületekkel, továbbá a volt jegyzői laknak, mely áll, 4 szoba, konyha, élettárból, istálló és kúttal 156 □ öl beltelekkel, valamint ugynevezett volt epreskertnek 528 □ ölnyi területtel, önkéntesen leendő elárverzetése a méltóságos főispáni helytartóság által mult évi 6576. szám alatt engedélyezettván, annak teljesítésére Hatvanba a község házába 1-ő határidőül folyó évi martius 30-ik napjának reggeli 10 órája, 2-ik határidőül pedig folyó évi aprilishó 27-ének reggeli 10 órája általam kintitvén, arra az árverezni kívánók azzal hivatnak meg, hogy az árverési feltételek itt hivatalomban, vagy Hatvan város közházánál bármikor megtekinthetők lesznek. Gyöngyösön, február 28-án 1863.

Tettes Heves Szolnok t. e. vgyék Gyöngyös járási alszolgabírája

(42) 2-3.

Makay Emil.

Figyelmet kérek!

A zsérzi uradalmi tisztség tisztelettel értesíti az építésvállalkozókat, hogy az ott termelt meszet és faszemet Heves, Borsodmegyékben, s az egész Tiszavidéken a t. megrendelőknél bármily mennyiségben szállítani ajánlkozik. Egyszersmind megjegeztetik: hogy az itteni mésznek másvidékeké fölötti jó sága és szaporasága hosszas gyakorlat által bebizonyult. Szives megrendelések a legjuttányosabb áron pontosan teljesítetnek. Ertekezhetni magán uton vagy levél által

2-6

Horváth Sándor gazdatiszt. Zsérczen (utolsó posta Eger.)

GRÖBER és FIA (26)

kereskedésében kapható:

Kitűnő veres bor 1 cilinder . . .	1 frt — kr
Finom " " " " . . .	60 "
" fehér " " " " . . .	60 "
Schiller " " " " . . .	40 "
Veres " " " " . . .	40 "
Veres, fehér, schiller . . .	32 "
Finom szilvoriom . . .	1 " —

Előfizetés
Egészévre . . .
Félévre . . .
Negyedévre . . .
Egyes szám . . .
Megjelen minden

Előfizetéseket
II. évi folyam.

Előfizetés
Az első évi tisztelettel értesint előfizetést e **April—juniusi** **April—septemb.** **April—decemb.** **Az**

Nagy bõjti e
Nagy hét van gyermeke egyház va rója le a hála istenszentsége el vágy; — a sziv a társadalom s egy bñtõsei vezeklen ajtatoskodók közt önkénytelenül esz alkalmával olvas „Nicht a Brennt b

No de a vilá kölcsei oktatásoka lágban minden er duli, magát tar gyon el hiszek, ig sának, hogy mind is — valamikor ok kan el nem érik. nyeknek, melyek madtak, s az azo akarom itt gyöng

A nagyhét E fõnséges székesé végtelenül fokozt ilyenkor megható kott egyházi ka miknek hallatára dõ szellem hatal liz áltabb ma egy izben igen s katásra, miért a forgató bakterok magasabb nem t nézve, hogy gen csak azért nem mert pulykatollu

Az áhitat h meg keblünkét, s önkénytelenül, d kozva jut esztu Igen, mi egri el viseljük, hol ann a művészet teré mutatni. Mig mir nek egy kis hajl felé törekedni — zene-vagy dal-tá elégszünk, ha tit zék, vagy ezek k „egriból“ nagyo már egyszer ten Igaz, már nél bitálással kezdte meddig megbold zene-egylet alab csakhamar szép tanára vette szí hét alatt „dalár ködõ, s majd k